

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Johannes weigerde Hem zeer, zeggende: Mij is noodig van U gedoopt te worden, en komt Gij tot mij? Maar Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Laat nu af, want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij van Hem af. En Jezus, gedoopt zijnde, is terstond opgeklimmen uit het water. MATTH. 3 : 14—16.

De Farizeën en Wetgeleerden hebben den raad Gods tegen zichzelf verworpen, van Hem niet gedoopt zijnde. LUK. 7 : 30.

No. 10.

15 Mei 1906.

11de Jaargang.

EEN WONDERBARE GEBEURTENIS

UIT HET LEVEN VAN APOSTEL MARRINER W. MERRILL,

zoals door hemzelf verhaald.

In den winter van 1855 werkte ik in den Noord-Millcreek Bergpas. Het eenige span dat ik toen had, was een juk ossen. Deze gebruikte ik, gedurende het laatste gedeelte van den herfst van 1854 en het begin van den winter van 1855, om hout van den bergpas naar Salt Lake City te vervoeren, waar ik het verkocht voor hetgeen ik ervoor kon krijgen. In Januari 1855 was de sneeuw in de bergen zoo diep, dat ik niet in staat was om brandhout te verschaffen; en ik besloot om eenige balken voor huizen en stallen te halen. Ikzelf en eenige broederen ruimden voldoende sneeuw op om een weg te banen naar een kleine plek roode pijnboomen tegen de helling van den berg, en toen de weg gereed was, vervoerden wij tezamen palen en boomstammen naar de stad.

Nu werd het weder buitengewoon koud en een dikke wintermist hing over het dal, maar boven in de bergen kon men over de nevelwolken heen zien. Deze toestand hield verscheidene dagen aan, maar ik kan niet juist zeggen hoe koud het was, daar thermometers in die dagen een zeldzaam artikel waren. Het was op een van de eerste dezer koude dagen dat de volgende gebeurtenis plaats vond:

Ik verliet mijne woning zeer vroeg in den morgen om een lading boomstammen te halen. Mijn vrouw pleitte met mij en trachtte mij over te halen om niet te gaan, daar het weer zoo erg koud was. Ik gaf aan hare vriendelijke bede echter geen gehoor, maar ging op reis; toen ik bij het bosch kwam, vond ik, tot mijne verwondering, dat ik de eenige was die om een lading hout gekomen was. Ik werkte om

twee redenen snel door; ten eerste, opdat ik warm zou blijven, en ten tweede, om vroeg naar huis te kunnen terugkeeren. Ik hakte en snoeide vijf mooie pijnboomstammen, omtrent dertig voet lang, en tien duim dik aan het zware eind en zes duim aan den top. Het gelukte mij deze neer te sleepen naar de plaats waar ik mijne wagenslede en kamp-uitrusting had gelaten, — een afstand van ongeveer een halve mijl. De ladingsplaats was zeer glad, en min of meer tegen de helling van een heuvel. Mijne vijf boomstammen had ik beneden de slede naast elkander gerangschikt, terwijl mijne ossen aan een tronk gebonden waren en rustig hun hooi aten. Ik begon de balken op te laden, en was voornemens drie naast elkander te leggen en twee boven op de drie, volgens mijne gebruikelijke wijze van vervoer van dat soort hout. Ik kreeg zonder veel moeite den eersten boom op de slee. De bodem was met ijs bedekt, en het was mij eenigszins moeilijk om den balk te doen vastliggen waar ik hem op de slede geplaatst had; maar eindelijk gelukte het mij hem te stutten, en ik meende dat hij verzekerd was. Toen keerde ik mij om, om den tweeden boom op te laden, en in dien tijd zakte de stutting weg en gleed de eerste balk snellijk van de slede en sloeg mij in de holte van mijn knieën, waardoor ik voorover dwars op de boomstammen, die daar lagen, werd geworpen. De hefboom, dien ik bij het laden der balken had gebruikt, viel daarbij uit mijne hand en ver buiten mijn bereik; en ik lag dwars over het hout als vastgenageld. De balk die van de slee was gegleden lag dwars op mijne beenen die op het harde ijs lagen, en mijn lichaam lag over de vier boomen.

Ik begon te denken dat ik aldus gedoemd was om in den bergpas om te komen. Ik worstelde wanhopig om mijzelf te bevrijden, maar iedere poging scheen mij vaster te kluisteren onder het vreeselijk gewicht dat mijne beenderen schier verpletterde. Terwijl ik aldus om verlossing worstelde, bad ik ook ernstig tot den Heere om hulp, en terwijl ik dat deed, verloor ik mijn bewustzijn.

Toen ik weer bij mijne zinnen kwam, was ik in den bergpas een halve mijl lager dan de plaats waar ik begonnen was om te laden, en ik was gezeten op de boomstammen, die nauwkeurig op dezelfde wijze waren opgeladen als ik voor had te doen — drie op den bodem en twee boven op de drie. Zij waren alle met kettingen goed saamgebonden; ik zat op mijne schapenvacht, die met de wollige zijde naar boven lag; mijne zweep was op de lading hout zoo gelegd dat ze niet kon losraken; mijn overjas lag vóór mij op de lading, maar binnen mijn bereik. Toen ik uit mijne verdooving ontwaakte, riep ik mijne ossen toe en zij maakten halt. Ik aanschouwde mijn omgeving met gevoelens die ik niet kan beschrijven. Ik nam op waar ik mij bevond, daar ik met ieder plekje in den bergpas goed bekend was. En daar het zeer koud was, wilde ik van de lading hout afspringen en mijn overjas aantrekken; maar tot

mijn verbazing, weigerden mijne beenen hun dienst, zoo pijnlijk waren zij en zoo zeer was mijn lichaam gekneusd. Daar zat ik, en dacht eenige oogenblikken over mijne vreemde positie na. Ik zag mijne lading hout na, en vond alles op zijn plaats juist zooals ik het zou gedaan hebben. Mijne bijl stak hecht in het eind van een der balken, en alles was in de beste orde.

Nadat ik nog een vruchteloze poging had gedaan om van het hout te springen, reikte ik uit naar mijn overjas, trok hem aan zoo goed als ik in zittende houding kon, en stuurde mijne ossen naar huis toe. Ik kwam daar, omtrent een uur later dan gewoonlijk, behouden aan. Mijne vrouw was over mij zeer ongerust wegens mijn late aankomst, en omdat een zekere vrees haar den geheelen dag was bijgebleven dat mij een kwaad zou overkomen. Zij kwam mij aan het hek tegemoet, en droeg mij in hare armen in het huis, hetgeen zij toen heel wel kon doen, daar ik slechts weinig over honderd pond woog. Ik werd in een gemakkelijke houding op het bed gelegd, en zij zorgde daarna voor mijn span dieren. Zij verpleegde mij eenige dagen lang, vóór ik in staat was om mij in huis te bewegen.

Ik heb om deze gebeurtenis te vertellen gearzeld, wegens de twijfelzucht, in deze dagen zoo algemeen, zelfs onder sommigen die zich Heiligen noemen, aangaande de dingen die wat bovennatuurlijk zijn; maar ik kan in waarheid en in allen ernst getuigen, dat een macht die ik niet gezien heb, mij uit den toestand die ongetwijfeld spoedig mijn leven zou gekost hebben, verlost heeft. Even als ik voor een doel, bij mijn Hemelschen Vader bekend, behouden ben geworden, zoo geloof ik ook dat God het leven van Zijne getrouwe kinderen zal zegenen en bewaren, zoolang als het noodig is dat zij zouden leven om hunne zendingen op aarde te vervullen. De jeugd van Zion, en allen die een verbond met den Heere hebben gemaakt, behooren daarom geloof in Hem te beoefenen, en Hij zal, indien het noodig is, engelen zenden om diegenen die hun vertrouwen in Hem stellen, te ondersteunen en te beschermen.

Juvenile Instructor.

WAT ZAL DE WERELD ER VAN ZEGGEN? -

Wie werken wil, houw en trouw, moet een vast geloof hebben. Vraagt iemand bij elken stap, wat de wereld ervan zeggen zal; kan hij den lof der menschen niet ontberen en maakt hij zijn eigen overtuiging daarvan afhankelijk, dan is hij een laffe oogdienaar; welk werk hem ook moge toevertrouwd zijn, het moet mislukken. Zulke menschen werken elken dag aan hun onvermijdelijken ondergang. Elke arbeid, dien men op dezen scheeven weg verricht, is een nieuwe ergernis en baart nieuwe ellende.

CARLYLE.

SAN FRANCISCO.

- *Eenige verdere feiten betreffende de aardbeving.* -

Het verbrande gedeelte der stad is drie mijlen lang en twee mijlen breed. Meer dan 550 personen zijn omgekomen. De schade wordt geschat op 350.000.000 dollar. Na de ramp werd onmiddellijk een degelijke dienst ingesteld tot het verleenen van hulp en het uitdeelen van voedsel. President Roosevelt weigerde officieel hulp uit het buitenland, maar van alle zijden uit de Ver. Staten zelf alsook door het Gouvernement werd ruimschoots hulp aangeboden. Hulp uit het buitenland wordt echter door de hulpcomité's zelve aangenomen. Duizenden verlieten de geteisterde stad om zich elders te vestigen, en heele treinfladingen kwamen te Ogden aan en in andere plaatsen van Utah, en werden wederom gevoed voor zij verder reisden. De bevolking van de stad Ogden, die op de direkte spoorlijn ligt naar de Midden- en Oostelijke der Ver. Staten, heeft zich bijzonder hulpvaardig betoond. Onder het ontzettend getal groote gebouwen die door de aardbeving of den brand werden vernietigd, bevonden zich 85 kerken. Het gerucht verpreidde zich weldra dat niet één van de Heiligen der laatste Dagen eenig lichamelijk letsel had ontvangen. De Zendingen werden door vele vrienden uitgenoodigd om hun intrek bij hen te nemen tot de orde weer zou hersteld zijn. Het hoofdkwartier der Zending is ook beschadigd, doch al het toebehooren der zendingen, en de boeken en meubelen konden gered worden, alsmede het mooie orgel, dat een geschenk was van den burgemeester en eenige vrienden. Het hoofdkwartier der Californische zending zal waarschijnlijk naar de stad Los Angeles worden verplaatst. Wij willen nog melding doen van het Fransche Hospitaal, waar iedere kamer in puin viel, uitgenomen die waarin een onzer jonge zusters aan het verplegen was, en van een der nieuwe hotels waarvan ieder vertrek zwaar beschadigd werd uitgezonderd dat waarin een onzer Zendingen sliep.

Terwijl de aardbeving op den morgen van den 18den April de vreeselijkste ontzetting over de bevolking wierp, scheen reeds des avonds van denzelfden dag stilte en orde te heerschen. Een schrijver zegt: „Ik zag geen volkshoop. Ik hoorde geen geroep. Er was geen wanorde. Ik liep dien Woensdagavond langs het pad van den brand en zag gedurende die angstige uren niet ééne vrouw die weende, niet één man die opgewonden was, niemand met vrees bevangen. Iedereen was beleefd. Nooit, in de geschiedenis van San Francisco, was hare bevolking zoo vriendelijk of zoo welwillend als in dezen nacht der verwoesting.

Het Chinatown en de lichte wijk, over de heele wereld berucht voor de mate harer goddeloosheid, zijn totaal vernield, en men berekent dat de aardbeving, die 's morgens om 5 uur kwam, daar tweederden harer slachtoffers vond. Maatregelen worden reeds genomen tot de wederopbouw van de stad, waaraan een krachtig begin is gemaakt.

APOSTEL MARRINER W. MERRILL.

Apostel Marriner W. Merrill werd 25 September 1832 te Sackville, New Brunswick, geboren. Zijn vader was een landbouwer en hout-hakker, en aan die werkzaamheden nam de jongeling deel. De geestelijke zijde van zijn karakter ontwikkelde zich reeds vroeg. Toen hij negen jaren oud was, had hij een visioen dat profetisch was met betrekking tot zijn verder leven. Apostel Merrill beschreef die gebeurtenis als volgt

„Toen ik een jongen negen jaar oud was, zond mijne moeder mij naar het hooiveld om mijn vader en mijne broeders, die daar aan het werk waren, tot het middagmaal te roepen. Op weg werd ik bewuste-

loos, en ik werd bekleed met een visioen dat ik mij duidelijk herinnerde toen ik mijn gewone gevoelens en gedachten terugkreeg. Toen ik mijn bewustzijn terug had, ontdekte ik dat ik mij bevond in een blokhuisje gelegen op den weg naar het veld. In deze blokhut lag ik op mijne knieën, in de houding des gebeds. In mijn visioen zag ik de Kerk en de Profeten Joseph en Brigham. Ik zag het trekken van de Heiligen, van Nauvoo naar Utah. Het gezicht van de overtrokken rijtuigen en wagens was eigenaardig voor mij, want ik had zulke voertuigen nooit gezien, noch de muilezels die ik in mijn visioen aanschouwde. Ik zag twee en soms zes muilezels voor een wagen gespannen. De vooruitgang en ontwikkeling van de Kerk werden mij getoond, en de vervolgingen van de Heiligen werden aan mijn verstand duidelijk gemaakt, en ik hoorde een stem die tot mij zeide dat alles wat ik zag waarachtig was; maar ik werd gewaarschuwd om hetgeen ik gezien had stil te houden tot ik de gelegenheid zou hebben om mijn geboorteplaats te verlaten. Toen ik tehuis gekomen was, duurde het eenigen tijd voor ik verstaanbaar kon spreken."

Het Evangelie werd hem voor het eerst gepredikt door een lokaal Ouderling, maar later kwamen eenige reizende zendelingen in die landstreek. Hij nam de boodschap aan, die zij brachten, en werd in April 1852 gedoopt. Den 5den September van datzelfde jaar werd hij tot Priester verordineerd. Eenigen tijd tevoren had hij vernomen, dat zijne moeder lang een lid van de Kerk was geweest, en gedoopt was in het jaar 1836. Hij was de eenige van zijns vaders groot gezin, die zich bij de Kerk aansloot, en getrouw bleef. Omtrent een jaar na zijnen doop nam de geest van de vergadering tot Zion hem in beslag, en hij vertrok naar het Westen. Toen hij tot Boston gevorderd was, stierf zijn vader, en hij keerde naar huis terug. Eenigen tijd later vertrok hij weder, en, na een reeks avonturen en ongelukken, kwam de jonge man den 11den September 1853 te Salt Lake City aan.

De voornaamste gebeurtenis Broeder Merrill betreffende, op deze reis, was op de Platte-Rivier, toen hij met een anderen jongen besloot om den stroom over te zwemmen en eenige stuks vee te halen, welke door andere pioniers waren achtergelaten. Zij sprongen in de rivier, doch Broeder Merrill was weldra uitgeput, daar de stroom sterk was. Hij was niet in staat om zijn hoofd boven water te houden en ging, terwijl hij met den stroom afdreef, tweemaal onder, waarop het gezelschap voor zijn leven bevreesd werd en een Broeder Reese tot zijne hulp zond. Toen hij een derde maal begon te zinken, kwam hij zoo het scheen, op een geheimzinnige wijze op een zandbank terecht, en was bijna kracheloos. Deze omstandigheid was eigenaardig, daar de man die gekomen was om hem te redden, de zandbank waarop Broeder Merrill stond niet kon vinden. Beiden zwommen later naar den anderen oever, waar het water ondiep genoeg was om stroom-opwaarts te waden tot zij een

punt bereikten, waar de stroom zich van de eene zijde der rivier naar de andere wendde. Zich van een soort reddingsboei voorzien hebbende, sprongen zij wederom in het water, en dreven veilig op den gunstigen stroom de rivier over. Zij waren dankbaar het leven er afgebracht te hebben, en lieten het vee, dat zij tot reizen onbekwaam hadden gevonden, ongestoord.

Omtrent een jaar na zijn aankomst te Salt Lake City, verkreeg Br. Merrill 100 akker land. Een derde gedeelte van het land gaf hij aan zijn schoonvader, en deelde het overige later met een armen Scandinavischen buurman.

Broeder Merrill heeft, vele jaren lang, hout en balken van de bergen nabij Salt Lake City gehaald, en gezaagd. Terwijl hij zich met deze werkzaamheden bezighield, had hij op zekeren dag eene merkwaardige ondervinding. (*Deze is beschreven te vinden in een ander gedeelte van de „Ster”*.)

In het jaar 1860 verhuisde Ouderling Merrill naar Richmond, Cache County, Utah. Van die gemeente werd hij in 1861 de Bisschop, en heeft dat ambt 18 jaren lang bekleed. Toen de spoorweg van Ogden naar Idaho en Montana werd gelegd, sloot Br. Merrill groote contracten voor het werk, tengevolge waarvan hij aan vele menschen werk gaf en groote sommen geld onder de bevolking bracht.

In 1870 vervulde Bisschop Merrill een korte zending in Nova Scotia en New Brunswick. Hij werd Raadgever in het Presidentschap van den Cache-Ring van Zion in 1879, en werd in 1884 aangesteld tot President van den Tempel te Logan. In het jaar 1889 werd hij tot het Apostelschap benoemd, en verordineerd door President Wilford Woodruff.

Behalve zijne hooge geestelijke roepingen, heeft Apostel Merrill ook vele andere plaatsen van vertrouwen bekleed. Gedurende zijne laatste jaren is zijn werk beperkt geweest tot de gewichtige plichten van het presidentschap in den Tempel te Logan.

Apostel Merrill is den 6den Februari 1906 te Richmond overleden. Bij de begrafenisplechtigheid, 10 Februari, waren 1800 personen tegenwoordig. Pres. Anthon H. Lund en verscheidene Apostelen spraken bij deze gelegenheid. Apostel Rudger Clawson verhaalde hier hoe Pres. Merrill getreurd had over den dood van zijn zoon die in den bloei des levens was weggenomen, en hij niet kon begrijpen waarom dat moest geschieden, en dat zijn zoon tot hem was gekomen in den Tempel, en hem verzocht om niet te treuren, daar zijn dood noodig was geweest opdat hij in de geestenwereld zou kunnen arbeiden, en dat hij met dit werk nu voortdurend bezig was.

I JOHANNES 3 : 17.

Zoo wie nu het goed der wereld heeft, en ziet zijnen broeder gebrek hebben, en sluit zijn hart toe voor hem, hoe blijft de liefde Gods in hem?

DE AMERIKAANSCH E INDIANEN.

Er zijn 270.000 Indianen, of Roodhuiden, in de Vereenigde Staten. Van deze vormen 100.000 de bevolking van de Vijf Beschaafde Stammen: de Cherokees, de Choctaws, de Chickasaws, de Creeks en de Seminoles. Van de overige 170.000 Indianen, zijn er buiten die welke wonen in den Staat New-York, 30.000 die de scholen bezoeken. 120.000 van deze 170.000 kleeden zich geheel met „beschaafde” kleederen, en nog andere 30.000 gedeeltelijk; vier vijfden van deze 150.000 wonen in huizen van beschaafden bouw; 70.000 hunner spreken genoeg Engelsch voor alledaagsch gebruik, en de meesten dezer kunnen Engelsch lezen; 40.000 zijn leden van kerkgenootschappen.

Bijna al de leden der Vijf Beschaafde Stammen spreken Engelsch; allen dragen beschaafde kleederen, hebben goede scholen, en wonen in goede huizen. Hetzelfde is te zeggen van de Indianen van New-York, eenige duizend sterk.

Sedert 1877, toen het Gouvernement aan het werk ging om de Indianen te onderwijzen en hen voor te bereiden voor het burgerschap, hebben zij veel meer vooruitgang gemaakt dan de blanken ooit hebben gedaan in een tijdperk van dezelfde lengte.

Van alle stamvolken zijn de Indianen der Vereenigde Staten misschien het degelijkst, mogelijk met uitzondering van de Maoris van Nieuw-Zeeland. Zij zijn taaier dan de inboorlingen van den Zuidelijken Archipel, verstandiger dan de Afrikaansche Negers, en meer vastberaden dan de Indianen van Zuid- en Centraal-Amerika. Zij hebben een aantal redenaars en krijgskundige mannen geleverd en zijn liefhebbers van het tooneel, muziek en de kunsten.

Leslie's Weekly.

TEMPELWERK.

De Heiligen die niet verwachten ooit naar Zion te trekken, en die verlangen dat Tempelwerk voor hunne dooden gedaan worde, kunnen arrangement maken met hunne Conferentie-presidenten, die den President der Zending ermede zullen in kennis stellen. Op deze wijze, en slechts op deze kan dat soort werk bezorgd worden.

De namen van alle Heiligen die in de Zending sterven, zonder door den Tempel gegaan te zijn en die niemand hebben die dat werk voor hen kan bezorgen, behooren aan dit kantoor ingezonden te worden, en dat werk zal voor hen gedaan worden.

De Ouderlingen zullen indachtig zijn dat de President van de Kerk de eenige is die een getuigschrift voor den Tempel kan geven, behalve de behoorlijk georganiseerde wijken van Zion. Conferentie-presidenten en reizende zendelingen hebben geen volmacht tot het uitschrijven van zulke getuigschriften.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie: ALEX NIBLEY.

—:—

Assistent: PAUL ROELOFS.

OUDERLING MELVIN H. WELKER OVERLEDEN.

Het is met diep leedwezen dat wij het overlijden van een onzer geliefde mede-arbeiders in deze Zending, hebben te vermelden. Ouderling Melvin H. Welker, die te Groningen arbeide, ontsliep aldaar Zondag 29 April, na een korte ziekte.

Broeder Welker was eenige dagen ongesteld geweest, toen een dokter werd ingeroepen om den aard der ziekte te bepalen. Deze verklaarde de ziekte, pokken te zijn, waarop de patient onverwijld naar de „barak”, of het afzonderings-hospitaal, werd vervoerd. Dit had plaats op Woensdag 25 April. Hij verkreeg de beste verpleging, en tot Zondagmorgen werd zijn toestand als zeer gunstig vermeld. Daarna nam de ziekte een plotselingen keer, nam schielijk in ernstigheid toe, en eindigde dienzelfden dag 's avonds om 11 uur in den dood van den kranke.

De ter-aarde-bestelling vond plaats op Dinsdag 1 Mei, ten 11 uur. Ouderlingen Le Grand Richards, John P. Lillywhite, Abraham J. Gold en Joseph A. Stephenson waren aanwezig om hun overleden vriend en mede-arbeider de laatste eer te bewijzen, en daarbij de andere zendingen en de broeders en zusters in de Zending te vertegenwoordigen. Een aantal heiligen en vrienden van de Groningsche Gemeente stonden om het graf, en een korte lijkdienst werd gehouden.

Broeder Melvin Hugh Welker was den 5den Februari 1885 geboren te Bloomington, Bear Lake County, Idaho, en was de eenige zoon in een gezin van acht kinderen. Hij droeg het priesterschap van een Zeventiger, en werd op zending geroepen van Bennington, Idaho, waar zijne ouders wonen. Hij landde te Rotterdam den 7den Mei 1905, en werd aangewezen om in de Groninger Conferentie te arbeiden, waar hij zijn zendingstijd geheel heeft doorgebracht. Hij was ijverig en getrouw in zijn werk, en genoot de liefde, de achting en het vertrouwen van zijne broeders en van de Heiligen. Zijn hart en ziel waren in het Evangelie. Hiervan getuigt het feit dat hij zelfs op zijn krankenleger in het ziekenhuis het Evangelie verkondigde aan de personen die om hem heen lagen, zooals de verpleegster te kennen gaf.

Alles wat kon gedaan worden om het leven van Ouderling Melvin H. Welker te behouden, of zijn lijden te verzachten, is in het werk gesteld. Geen middelen zijn onbeproefd gelaten, en er is gezorgd geworden, dat hij de beste verkrijgbare hulp en verpleging ontving.

Zijne ouders en familie zijn behoorlijk in kennis gesteld met al het

gebeurde in verband met de ziekte en het overlijden van hun zoon. De diepte van hunne smart over het zware verlies dat hen daarin getroffen heeft, zal men niet ten volle kunnen beseffen. Het is onze overtuiging dat de Heere echter zulke ernstige beproevingen niet over Zijne kinderen laat komen, zonder daarbij een wijs doel te hebben, dat misschien niet immer aanstonds wordt begrepen. Deze waarheid verstaan de Heiligen der laatste Dagen, dat zij die in het Evangelie getrouw zijn geweest, het voorrecht hebben om hunne roeping voort te zetten onder de geesten die in het vleesch hebben gewoond en gestorven zijn zonder het Evangelie te hebben gehoord. Het is onze bede dat de ouders en zusters van Ouderling Melvin H. Welker, naar de zwaarte der beproeving door den Geest van God mogen getroost worden, en dat zij kracht mogen ontvangen om in de hand des Heeren te berusten.

DE TOESTAND TE GRONINGEN.

De ziekte en het overlijden van Ouderling Melvin H. Welker is niet alleen een oorzaak van bezorgdheid en droefheid geweest voor de gemeente, maar heeft ook den gewonen loop harer zaken verstoord.

De Conferentie-President, Herman van Braak, die bij Ouderling Welker was toen de dokter dezen bezocht, werd ook tegelijkertijd onder quarantaine gesteld. Hij werd met omtrent 15 andere menschen opgesloten, en had de gelegenheid meermalen het Evangelie tot hen te prediken, zoodat eenigen hunner begonnen zijn, ernstig de waarheid te onderzoeken. Den 10den Mei werd Broeder van Braak wederom de vrijheid gegeven.

Ouderling Abraham J. Gold, die Broeder Welker had verpleegd vóór deze naar het hospitaal werd vervoerd, werd later zelve door de ziekte aangetast en Zondag 6 Mei naar het ziekenhuis genomen. Luidens de berichten ontvangen tot het oogenblik van dit schrijven, is zijn toestand bevredigend en gaat hij vooruit. Ouderling Joseph A. Stephenson, die met hem was geweest, werd ook onder quarantaine geplaatst.

Geen vergaderingen zijn te Groningen gehouden sedert Zondag 22 April, en de conferentie die, zooals in No. 9 van de „Ster” aangekondigd, op 20 Mei moest plaats hebben, is noodzakelijkerwijs uitgesteld.

De Burgemeester van de stad Groningen, en de andere ambtenaren met wie de zendelingen in aanraking kwamen, bewezen hun alle vriendelijkheid en diensten, die in hooge mate gewaardeerd worden. Zij hebben alles voor hen gedaan wat zij konden. Bij de ontsmetting werd Ouderling van Braak ook veroorloofd om naar het kantoor vervoerd te worden om aan te wijzen, welke verslagen en boeken het gewenscht was dat zouden verschoond blijven. Achtung werd uitgedrukt voor de liefde en belangstelling der broederen voor hunne mede-arbeiders, gedurende hunne ziekte en moeilijkheden.

LUIKSCHE CONFERENTIE.

Werd gehouden Zaterdag en Zondag, 28 en 29 April 1906. De vergadering van Zaterdag 28 April was eene Priesterschapsvergadering voor de zendelingen. De belangen van het zendingsveld der Luiksche Conferentie werden besproken, en gewichtige leeringen door de presidenten gegeven. Een der voornaamste punten behandeld was het vervangen van eenige der bestaande Fransche tractaten door nieuwere en kortere tractaten, en het vermeerderen der verzameling.

Des Zondags werden twee Conferentie-bijeenkomsten gehouden, n.l. eene te Seraing, in de Zaal Rue du Bac, ten 2.30 uur, en de andere te Luik, Zaal Rue Eracle, des avonds om 7 uur. beide onder leiding van Ouderling John H. Taylor, President der Conferentie. Behalve al de zendelingen der Luiksche Conferentie, waren ook tegenwoordig Ouderlingen Alex Nibley, President der Ned.-Belg. Zending; Paul Roelofs, van het Zendingskantoor; L. G. Hardy Jr., van de Dordrechtsche vertakking; en B. M. Young Jr., van Salt Lake City, muziekstudent te Brussel. De conferentie was bovendien vereerd met het bezoek van Pres. Angus M. Cannon, van den gewezen Salt Lake Ring van Zion, en zijne zuster Mary A. C. Lambert. In de namiddag-bijeenkomst werden de algemeene Autoriteiten der Kerk, en die van de N.-B. Zending en van de Luiksche Conferentie voorgesteld en eenstemmig aangenomen. De eerste spreker was Pres. J. H. Taylor, die eenige welkomstwoorden tot de vergaderden sprak. Op hem volgden Pres. Angus M. Cannon, Zuster Mary A. C. Lambert, en Pres. Alex Nibley, die allen, met behulp van tolk, krachtige getuigenissen en grootelijks gewaardeerde leeringen gaven. Verder spraken Ouderlingen Fred. W. Hodgson en Radcliffe Q. Cannon elk eenige minuten, waarna Br. B. M. Young Jr. een violsolo ten beste gaf. De overige tijd werd gebruikt door Ouderling Roelofs.

In de avondvergadering gaf Pres. Cannon een deel van zijne belangrijke levensgeschiedenis in verband met de Kerk en het Evangelie. Ouderling Archie W. Chamberlain zong een tenor-solo, en Ouderlingen Lester N. Lambert en Ernest C. Rossiter gaven hunne getuigenissen, waarna Ouderling Paul Roelofs de eerste beginselen van het Evangelie besprak. Het prediken, en vertolken uit het Engelsch, geschiedde in beide vergaderingen in de Fransche taal; en ten voordeele van een aantal Duitsche broeders en vrienden werd in de avondvergadering eenige minuten door Br. Roelofs in hunne taal gesproken.

Beide zalen waren goed gevuld, en levendige belangstelling werd door de aanwezigen getoond. De zendelingen hebben een aantal goede onderzoekers van het Evangelie.

UIT DE ZENDING.

Brieven als deze worden nu en dan te dezen kantore ontvangen:
WelEdelgeboren Heer!

Onlangs vond ik in mijn brievenbus een paar afleveringen van „Stralen van Levend Licht” door Chas. W. Penrose; wie mij dattoezond, weet ik niet; maar daar het geen volgorde was, No. 2 en No. 5, zoo zou ik toch gaarne No. 1, 3 en 4 ook willen lezen en daar ik zie dat de uitgave bij U plaats heeft, zoo wend ik mij tot U met vriendelijk verzoek die drie ontbrekende nummers mij te willen toezenden, met nog een paar volgenden, opdat het een geheel vormt; u zoudt mij daar zeer mee verplichten.

Mijn adres is,

_____ Mevrouw

Broeder Hendrik De Brij zond ons den naam van een nieuwen intekenaar uit Ogden, voor *De Ster*. Ouderling A. van Limburg zond ons sedert zijne verplaatsing naar Nijmegen de namen van twee nieuwe intekenaaren.

Te Schiedam werd Zondag 29 April eene bijzondere vergadering gehouden door Ouderling Clyde A. Hammond, President der Rotterd. Conferentie, bijgestaan door Ouderlingen A. H. Cannon en J. E. Mason. Omtrent 65 personen waren aanwezig, waaronder zich een aantal vreemdelingen bevond en een aantal leden van de Rotterdamsche gemeente. In de stad Schiedam zullen voortaan geregeld iederen Zondag vergaderingen gehouden worden in het gebouw VOLKSHUIS, Langehaven, Zaal No. 6. Er wonen te Schiedam ook enkele familiën, die leden zijn van de Kerk. Ouderling Dorr Marsh is te Schiedam gestationeerd geworden.

Ouderlingen E. C. Rossiter, A. W. Chamberlain en B. M. Young Jr., van de Brusselsche Vertakking, voornemens zijnde om 28 en 29 April de Conferentie te Luik bij te wonen, vertrokken vroegtijdig genoeg uit Brussel om den weg (omtrent 100 K. M.) te voet af te leggen, terwijl zij zonder male of buidel zouden reizen om het Evangelie onderweg te prediken. De Heere verwekte hun vrienden, die hen herbergden en voedden. Had de Meester wederom de vraag gesteld: „Heeft u ook iets ontbroken?” zouden zij hebben kunnen antwoorden: „Niets, Heere!” Eene dame stelde hun een 5-frankstuk ter hand. Omtrent halfweg wenschte een der broederen een nacht intrek te nemen om te rusten, daar hij zeer moede was. De anderen echter, vreezende dat zij Luik niet in tijd zouden bereiken, vervolgden hun weg en werden na weinige minuten door een automobile ingehaald, die hen opnam en tot de plaats hunner bestemming liet medereizen.

Ouderling Lester N. Lambert is naar Charleroi, België, gezonden om in die plaats het werk wederom op te nemen, dat eenige maanden geleden was geopend, doch waarvan de Zendingen waren teruggetrokken, toen Broeders Barton en Evans hunne Zending hadden vol-eindigd. Charleroi is omringd door een aantal kleine steden, waar zich talrijke kolenmijnen bevinden. De bevolking is grootendeels Roomsch-Katholiek, en er zijn ook zeer veel Socialisten. Naar wij vernemen, zijn er over de 30 kleine Protestantische kerken in de streek, die beschouwd wordt als een hoopvol zendingsveld.

Indien sommigen van de Zendingen of anderen onzer lezers, die den loopenden jaargang van „De Ster” niet zullen laten inbinden of er niet op gesteld zijn alle nummers te bewaren, wenschen afstand te doen van hun exemplaar no. 8 van dit jaar, zouden zij ons een dienst bewijzen door het ons te zenden, daar wij voor verdere doeleinden van dat nummer tekort komen en daarom gaarne eenige exemplaren ontvingen.

DE ZENDING ELDERS.

Een staaltje van de soort brieven die onze zendingen soms ontvangen: „Wij, de burgers van Meridian, Miss., (Ver. St.), nemen dit middel ter hand, om u aan te zeggen, dat gij binnen 24 uren de stad moet verlaten. Wij „houden ons aan de wetten”, en hopen dat wij niet zullen genoodzaakt zijn, om u en uwsgelijken te helpen om de stad te verlaten.”

Het tijdschrift van onze zending in de Zuidelijke Staten (Ver. St.) heeft onder de jonge zusters vriendinnen die er ijverig werk van maken om nieuwe intekenaren voor het blad te verkrijgen, zoowel onder hare kennissen buiten de Kerk als in de Kerk. Dat prijzenswaardige werk verdient navolging.

In vele plaatsen van de Vereenigde Staten wordt aan onze zendingen dikwijls het gebruik van zalen in het stadhuis of gemeentehuis voor hunne vergaderingen afgestaan. In sommige plaatsen worden hun wel eens kerken van andere genootschappen in gebruik gegeven, of noodigt de predikant hen uit tot het houden van een predikatie of tot deelnemen aan zijne zondagschool.

Een paar zendingen, Ouder! Shipley en Gooch, in den Staat Georgia werkzaam, en die een buitengewoon succes aangeven, doen melding van het houden van 12 vergaderingen in twee weken. Zij werden ook uitgenoodigd om in een Protestantische kerk te prediken, en doopten hunne bekeerlingen in eene rivier in tegenwoordigheid van een groote schare.

In ons nummer van 1 April, blz. 112, gaven wij bericht van het vernielen van ons kerkgebouw op Harker's Eiland, Ver. Staten, en van de verdere bedreigingen door de vervolgers van de Heiligen daar tegen hen uitgezonden. Hunne boosaardige plannen hebben zij verder uitgevoerd, en het woonhuis waar nu zondagschool en vergaderingen werden gehouden, eveneens in brand gestoken en vernield. De persoon die na dezen tweeden brand werd in hechtenis genomen, werd voor de overheden gebracht, en — vrijgesproken. De beproefde broederen van die plaats zijn in levensgevaar, en moeten 's nachts op wacht staan om hunne aardsche bezittingen en hunne geliefden te beschermen.

De gemeente van de Heiligen der laatste Dagen te Aalborg, Dene-marken, zal in den loop van dit jaar haar eigen kerkgebouw bezitten. De grond is reeds aangekocht. Het gebouw zal bevatten een zaal houdende ten minste 300 personen, een doopvont, vertrekken voor zendingen en woning voor een kleine familie. Aalborg is een stad van 32.000 zielen.

President Nils Evensen, van de Trondhjem Conferentie, is tot 500 kronen (325 gulden) boete, of 45 dagen gevangenisstraf, veroordeeld wegens de „misdaad” van den doop bediend te hebben. De doop zooals door den Heere Jezus Christus en Zijne Apostelen geleerd en bediend, is namelijk in strijd met de wetten van het „Christelijke” land Noorwegen. Ook zijn twee der lokale broederen beboet geworden voor 50 kronen elk, wegens het bedienen van het Avondmaal.

Zooals bekend is, werden omstreeks drie jaren geleden onze Zendingen uit Duitschland verbannen, en het hoofdkantoor van Berlijn verplaatst naar Zürich, Zwitserland, terwijl de Deutsche Zending en de Zwitsersche weder tot één werden vereenigd, zooals vóór de Deutsche Zending een afzonderlijk bestaan kreeg. Naar wij vernemen is er in vele plaatsen van Duitschland weer grootere vrijheid, zoodat openbare vergaderingen kunnen gehouden worden, en de zendingen niet meer zoozeer het doelwit der politie zijn. In Duitschland worden tal van oprechte zielen gevonden, die de aannahme van het Evangelie achten als de gelukkigste gebeurtenis in hun leven.

EENIGE CIJFERS.

De oorlog tusschen Rusland en Japan heeft aan het eerstgenoemde rijk 3930 millioen gulden gekost, en aan Japan 1468 millioen gulden.

In de Revolutie die in Rusland op den oorlog is gevolgd, zijn 14.130 personen gedood, 900 terechtgesteld, 19.534 gewond en 72.000 gevangen genomen.

In het jaar 1531 had er te Lissabon, Portugal, eene aardbeving plaats die 30.000 menschen het leven kostte; in 1755 een andere, op dezelfde plaats, vergezeld met een vloedgolf, die 50.000 menschen wegspoelde. In 1703 ontnam een aardbeving te Yeddo, Japan, het leven aan 200.000 menschen, en een andere 30 jaren later te Peking, China, aan 100.000.

De uitbarsting van den vuurspuwenden Mont Pelée, in 1902, bedolf 40.000 personen, en in een aardbeving in Engelsch Indië, in 1905, kwamen ongeveer 35.000 menschen om. Sedert het jaar 1872 zijn meer dan 1700 groote en kleine aardbevingen en schokken waargenomen, en verleden maand 44 te San Francisco.

EEN VISIOEN DES EVANGELIES.

Eene zuster in deze Zending vertelde ons onlangs de volgende merkwaardige ondervinding, die zij op den leeftijd van 25 jaren had met betrekking tot het Evangelie dat zij later zou vernemen. Zij had veel in den Bijbel gelezen, en had daarbij zooveel licht ontvangen, dat zij dikwijls tot haar ouders zelde: „Wij hebben het ware geloof niet, de godsdienst is niet meer zooals Christus leerde.” Op zekereren avond had zij in den Bijbel gelezen van den doop en van het uitzenden van de discipelen van Jezus Christus; zij dacht over deze dingen wat na, en begaf zich toen ter ruste. Omtrent drie uur in den morgen, toen het nog donker was, werd zij door een sterke hand wakker geschud, en toen zij in het bed opzat, zag zij in een visioen twee mannen, die tot haar spraken over het Evangelie, haar uit den Bijbel, dien zij in de hand hielden, aantoonden wat het ware geloof behelsde, en haar verklaarden dat dit niet meer in de kerken werd geleerd. Zij predikten haar bekeering, den doop door onderdompeling tot vergeving der zonden, enz. Zij zegden haar, hoe het verzoeningswerk van Christus moest worden verstaan, en dat het ware Evangelie op de gansche aarde zou verkondigd worden tot een getuigenis tot de volken. Zij beloofden haar, dat het haar eenmaal zou gebracht worden, en dat zij zou tot Zion vergaderd worden, en zij toonden haar Zion in een visioen. Vijf-en-een-halfjaar geleden kwam Ouderling Geo Hickenlooper aan de deur van hare woning en overhandigde haar een tractaat. De inhoud van het schrift vond weerklank in haar hart, en toen Ouderling L. F. Whitney met hem kwam, herkende zij de twee personen in haar visioen 18 jaren vroeger gezien. Deze zuster heeft, met haar echtgenoot, het Evangelie aangenomen, en zij zijn leden van de Rotterdamsche gemeente der Kerk.

GRONINGER CONFERENTIE.

De Groninger Conferentie is uitgesteld tot nadere bepaling.

UTAH-NIEUWS.

Ouderling Lafayette T. Whitney, aan de oudere leden van de Rotterdamsche gemeente goed bekend, is aangesteld tot Tweeden Raadgever van den Bisschop der 18de Wijk te Salt Lake City. Broeder L. T. Whitney heeft van 1900 tot 1902 te Rotterdam een zending van ruim twee en half jaar vervuld, daarvan de laatste acht maanden als Secretaris van de Ned.-Belg. Zending.

Te Ogden is eene maatschappij gevormd tot het aanleggen van een nieuwen spoorweg tusschen Provo en Logan, gaande over Salt Lake City en Ogden. Enkele onzer broeders zijn de voornaamste aandeelhouders.

Wegens plaatsgebrek werd in ons vorig nummer niet vermeld de re-organisatie van de Vereeniging der Nederlandsche- en Belgische Zendingen, in hunne jaarlijksche vergadering gehouden 8 April te Salt Lake City. Tot President werd gekozen Ouderling Evert Neuteboom; tot Vice-President, Stanley F. Taylor; tot Secretaris-Penningmeester, Herman B. Denkers; en tot Assistent Secretaris-Penningmeester, Iemke Kooijman.

ONTSLAGEN.

Ouderling John E. Mason is eervol van zijne zending ontslagen, wegens slechte gezondheid.

OUDERLING ABRAHAM J. GOLD OVERLEDEN.

Voor de „Ster” ter perse ging, ontvingen wij uit Groningen het treurige bericht, dat Ouderling Abraham J. Gold aan dezelfde ziekte is bezweken, die Broeder Melvin H. Welker heeft opgeëischt. Geen bezoeking zou deze Zending zwaarder kunnen treffen, dan deze twee veelbelovende jongelingen in hun graf te moeten leggen, ver verwijderd van diegenen die zij om des Evangelies wil voor een tijd hadden verlaten. President Alex Nibley en Ouderling J. P. Lillywhite zijn op het bericht aanstonds naar Groningen gereisd. De bijzonderheden van de ziekte en het overlijden van onzen geliefden Broeder zullen in ons volgend nummer gegeven worden.

I N H O U D :

Een wonderbare gebeurtenis	Blz. 145	Luiksche Conferentie	Blz. 155
Wat zal de Wereld er van zeggen	„ 147	Uit de Zending	„ 156
San Francisco	„ 148	De Zending elders	„ 157
Apostel Marriner W. Merrill	„ 149	Eenige Cijfers	„ 158
1 Johannes 3 : 17	„ 151	Een visioen des Evangelies	„ 159
De Amerikaansche Indianen	„ 152	Groninger Conferentie	„ 159
Tempelwerk	„ 153	Utah-Nieuws	„ 160
Ouderling Melvin H. Welker overleden	„ 153	Ontslagen	„ 160
De toestand te Groningen	„ 154	Ouderling Abraham J. Gold overleden	„ 160

Uitgave van ALEX NIBLEY, Boezemsingel 116, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.